

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 grudnia 2016 r.

Poz. 7442

UCHWAŁA NR 22/1240/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 15 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowienia ust. 2 lit. e) w zał. Nr 1 do uchwały Nr XVIII/160/2016 Rady Miejskiej w Osiecznej z dnia 20 października 2016 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości na 2017 rok.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 26 października 2016 r., Rada Miejska w Osiecznej, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 i art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.), określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości na 2017 r.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 15 listopada 2016 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania prawa miejscowego w sprawie stawek podatku od nieruchomości jest art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Przedmiotową uchwałą Rada w załączniku Nr 1 do uchwały ustaliła stawki podatku od nieruchomości. W ust. 2 lit. e) ustaliła stawkę podatku dla budynków lub ich części - pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego

- gospodarcze - 5,20 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- letniskowe - 7,62 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

Określenie ww. przedmiotu opodatkowania nastąpiło z istotnym naruszeniem art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ponieważ zgodnie z tym przepisem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa wysokość stawki podatku od nieruchomości od budynków lub ich części pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego a nie tylko budynków lub ich części letniskowych czy gospodarczych.

Wskazać także należy, iż przy tak ustalonym przedmiocie opodatkowania, w sposób dorozumiany Rada zwolniła z podatku od nieruchomości pozostałe budynki lub ich części, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego inne niż gospodarcze i letniskowe, bowiem ustalona stawka podatku od nieruchomości odnosi się tylko do budynków lub ich części gospodarczych i letniskowych.

Kolegium Izby wskazuje, że stanowienie w zakresie podatków, nie może się odbywać w sposób powodujący wątpliwości interpretacyjne. Uchwała, jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, aby dla przeciętnego adresata była zrozumiała. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepisy prawa miejscowego muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (vide wyrok z dnia 25 marca 2009 r. WSA w Opolu I SA/Op 37/09). Uchwała rady podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, będąca aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy, powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska